

תת"ע 1696/03/14 - מדינת ישראל נגד יהודה משה כהן סולאל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 1696-03-14 מדינת ישראל נ' כהן סולאל
תיק חיצוני: 61210077196

בפני	כבוד השופט נאיל מהנא
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
המבקש	יהודה משה כהן סולאל

החלטה

מבוא

1. מונחת בפני בקשה לחישוב תקופת פסילת רישיון הנהיגה של המבקש מיום גזר הדין שניתן ביום 08.04.14.
2. המבקש נדון בהעדרו בגין עבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה ברכב ללא מלווה בהיותו נהג חדש. נטען בכתב האישום כי ביום 21.02.14 נהג המבקש ברכב פרטי בהיותו שיכור כך שבדגימה של אוויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול הינו 335 מק"ג. באותן הנסיבות היה המבקש נהג חדש שטרם מלאו לו 21 שנים והסיע 4 נוסעים כאשר במושב שלצידו לא ישב מלווה כהגדרתו בפקודת התעבורה.
3. בגזר הדין הוטל על המבקש, בין היתר, פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 36 חודשים והוא נצטווה להפקיד את רישיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון, במזכירות בית המשפט עד לא יאוחר מיום 29.05.14. כך על פי גזר הדין.
4. אין מחלוקת כי המבקש לא הפקיד את רישיון הנהיגה או חליפו עד למועד זה.

השתלשלות העניינים

5. לטענת המבקש, במועד מתן גזר הדין היה טרוד בענייני פרנסת המשפחה ולא נתן דעתו להליך המשפטי שתלוי ועומד נגדו ולכן לא התייצב לדיון ולא פעל על פי הוראותיו. לטענתו, משקיבל לידיו את גזר הדין השלים עם האמור בו ומאותו מועד אף נמנע מלנהוג. עוד הוסיף המבקש והדגיש כי מאחר ורישיונו ניטל ממנו ע"י השוטר במועד ביצוע העבירה אזי סבר כי הוא פטור מהפקדת רישיון הנהיגה בהתאם להוראת גזר הדין שכן הרישיון מופקד בידי המשטרה על פי ההחלטה בדבר פסילה מנהלית.

6. יתרה מזאת, טוען המבקש כי אמנם הרישיון הוחזר לו בתום הפסילה המנהלית בדואר אולם לטענתו מאחר והרישיון כבר לא היה בתוקף אזי סבר כי ההפקדה נמשכת וכי אין כל צורך בביצוע פעולה נוספת.

7. בטרם מתן החלטה בבקשה הורתי למבקש להגיש אישור משרד הרישוי בדבר תוקף רישיון הנהיגה בכדי לאשש טענתו בדבר תפוגת רישיונו. המבקש הגיש תחילה אישור משרד הרישוי, לפיו נכון ליום **24.06.12** למבקש היה רישיון נהיגה **לקטענו דרגה A2** בלבד מיום 25.06.12 עד ליום 15.06.14.

מאחר ואישור זה לא שיקף את מצב הרישיון נכון למועד הבקשה, הורתי למבקש להגיש אישור עדכני בדבר מצב רישיון הנהיגה.

8. באישור הנוסף שהגיש המבקש התברר כי לפי המצב העדכני, היה לו בנוסף לרישיון הנהיגה לקטענו גם רישיון נהיגה **לרכב פרטי דרגה B** שהיה בתוקף מתאריך **18.07.13 ועד לתאריך 15.07.15**.

המשמעות היא שבמשך תקופת הפסילה החזיק המבקש ברישיון נהיגה בתוקף. על מנת להסביר את הסתירה שבדבריו, הוסיף המבקש ופירט מאוחר יותר כי אמנם במועד ביצוע העבירה היה לו רישיון בתוקף לרכב פרטי אולם לטענתו הוא לא עשה בו שימוש כך גם במשך כל תקופת הפסילה.

דין והכרעה

9. סעיף 42(א) לפקודת התעבורה [נוסח משולב], התשכ"א - 1971 קובע כי "**פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לפי פקודה זו תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת**".

אין חולק כי בענייננו נקבע מפורשות בגזר הדין כי על הנאשם **היה להפקיד את רישיונו או אישור משרד הרישוי במזכירות בית המשפט**. אין גם חולק שהמבקש לא עשה דבר, כלומר לא הפקיד את רישיונו או את חליפו במזכירות בית המשפט.

10. בהקשר לתקופה שחלפה מאז מסירת הרישיון נקבע מפורשות בסעיף 42(ג) לפקודת התעבורה כי תקופה זו לא תבוא במניין.

כלומר, התקופה שחלפה מאז מתן גזר הדין ועד לרגע הפקדת הרישיון או חליפו פיזית במזכירות בית המשפט, לא תבוא במניין הימים.

11. יודגש כי במועד ביצוע העבירה נתפס המבקש נוהג ברכב פרטי. כלומר במועד הרלוונטי היה לו רישיון נהיגה לשתי הדרגות: גם לרכב פרטי וגם לקטנוע.

12. המבקש טען תחילה כי רישיון הנהיגה לרכב פרטי לא היה ברשותו ולכן מסר לשוטר את רישיון הנהיגה לקטנוע. על כך גם מעיד טופס "**אישור בדבר נטילת רישיון נהיגה**" שצורף לבקשה שם צויין כי הרישיון שנטל מהנהג היה לדרגה A2, הווה אומר לקטנוע.

13. בהתאם לאישור העדכני של משרד הרישוי, למבקש היה רישיון נהיגה לרכב פרטי אשר במועד הרלוונטי לאישום היה בתוקף, אותו הוא לא הפקיד לא במשטרה ולא בבית המשפט ויש להניח כי יכול היה לעשות בו

שימוש כל אימת שרצה בכך.

14. כלל ידוע הוא שפסילה שמטיל בית המשפט חלה **לגבי נהיגה ברכב מכל דרגה שהיא**. כך קובע סעיף 36א לפקודת התעבורה:

"הטיל בית המשפט פסילה או פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה, יטיל את הפסילה כאמור לגבי נהיגה ברכב מכל סוג שהוא; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות, שיפרש בפסק הדין, להורות כי הפסילה לא תחול לגבי נהיגת רכב מסויים, או לגבי סוג מסויים של רכב".

כלומר הפסילה שהוטלה בגזר הדין הינה לכלל הדרגות ולאו דווקא לדרגה A2.

15. בנסיבות אלה, גם אם אקבל טענת המבקש כי סבר שרישיון הנהיגה שלו לקטנוע לא היה בתוקף ולכן לא היתה חלה עליו חובת הפקדה במזכירות בית המשפט, הרי אין די בכך שכן היה עליו לפעול בהתאם להוראת גזר הדין ולבצע הפקדה של רישיון הנהיגה לכל הדרגות, על אחת כמה וכמה, כאשר היה ברשותו רישיון נהיגה נוסף בר תוקף. הדברים אמורים כאשר הפסילה מושא הבקשה ניתנה בגין עבירה שבוצעה על ידו כאשר נהג ברכב פרטי, אזי מה עניין הרישיון לקטנוע במקרה דנן, וכיצד זה רלוונטי לשאלת ההפקדה כאשר העבירה בה הורשע אינה קשורה בנהיגה בקטנוע. המבקש מטעמיו נמנע מלהפקיד את רישיונו ובחר להתעלם מהוראת בית המשפט והניח כי די היה במסירת רישיון הנהיגה לקטנוע לידי השוטר כדי לספק את דרישת ההפקדה גם במזכירות בית המשפט. במעשיו אלה עשה המבקש דין לעצמו ואין הוא יכול לבוא היום לשערי בית המשפט ולבקש את הישועה, במיוחד כאשר הוא מגיע בידיים לא נקיות וכל מילה נוספת בעניין מיותרת.

לסיכום

16. בנסיבות אלה, משלא פעל המבקש בהתאם להוראות גזר הדין, לא הפקיד את רישיון הנהיגה שברשותו במזכירות בית המשפט ואף לא המציא תחליף רישיון, אין מקום לחשב את הפסילה ממועד גזר הדין ואני מורה על דחיית הבקשה.

17. לפני משורת הדין, משהמציא המבקש במסגרת הדיון בבקשה אישור עדכני של משרד הרישוי, הרי ניתן לראות בכך הפקדת רישיון לצורך תיק זה ואני מורה על חישוב תקופת הפסילה מאותו מועד.

18. כללו של דבר הפסילה תחושב מיום המצאת אישור משרד הרישוי, דהיינו מיום 22.11.15.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשע"ו, 07 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.